

Peugeot 407 SW 1.8-16V XR Pack

Jarno van Maanen
22 januari 2006

Intro

De Break-variant van de Peugeot 406 werd in Nederland goed verkocht. Ook zijn opvolger, de 407 SW, laat goede verkoopcijfers zien. Maar is dit eigenlijk wel een goede auto, of gaat iedereen maar met de meute mee, zoals bij andere auto's het geval lijkt te zijn? Deze rijtest laat zien hoe goed deze breedgebekte pakezel is.

Het exterieur

De 407 SW is "zacht uitgedrukt" iets gedurfter dan zijn voorganger. Veel mensen vonden de 406 "wel aardig", maar men lijkt meer uitgesproken te zijn over de 407. Of je vindt "m schitterend, "f je vind "m afgrijselijk. De gigantische koplampen zijn samen met zijn grote mond de meest in het oog springende designkenmerken. Wat mij betreft is de vorm van de lampen en die van de grille erg goed geslaagd, maar is alles wat aan de grote kant. Op die manier oogt het enigszins slechts geproportioneerd. De "achterhoeken" van de SW vind ik het minst mooie aan de auto, het lijnenspel is nogal rommelig en de naar voren wijzende punten van het achterraam zien er in mijn ogen verkeerd uit.

Peugeot 407 SW 1.8-16V XR Pack

De grijsblauwe kleur die dit exemplaar heeft staat hem wel goed. Een beetje conservatief, maar een stuk minder saai dan zilvergrijs of donkerblauw. Het is een kleur die goed bij de auto past en bovendien staat het goed bij een lichtgrijs of zwart interieur. Omdat dit een "XR Pack"-uitvoering betreft zijn de deurgrepen meegespoten in de exterieurkleur en zijn er chroomstrips op de stootlijsten aangebracht. De gewone XR heeft niets meegespoten en op de XT wordt alles meegespoten.

De 407 SW heeft heel speciale wioldoppen: groot en open. Je zou haast zeggen dat het lichtmetalen velgen zijn, pas als je er vlakbij staat zie je dat er een zwarte stalen velg achter zit en dat je dus met wioldoppen te maken hebt. Het is een handige oplossing, want zo hebt je wel (min of meer) het uiterlijk van lichtmetaal, maar niet de kosten.

Het interieur

De grijze stoffen zetels voelen zacht aan. Het is snel duidelijk dat deze stoelen gemaakt zijn voor lange reizen. Ook wordt snel duidelijk waar de stoelen nã-et gemaakt voor zijn: bochten. Nee, ik heb het hier niet over de steun tijdens een stevig potje racen, maar over klaverbladen waarop met matige snelheid wordt gereden en krappe bochtjes binnen de bebouwde kom. Ondanks de niet heel gladde stof glijd je in scherpe bocht altijd een stukje naar buiten. Lekker comfortabel, maar iets meer vorm " en daarmee: grip " is gewenst.

De middenconsole telt gelukkig niet veel knopjes en de knopjes spreken voor zich. Helaas doet de opstelling van de knopjes ietswat goedkoop aan en wordt dat

Peugeot 407 SW 1.8-16V XR Pack

bovendien versterkt door het omringende plastic. Door de kleur en de manier waarop het plastic gespoten straalt het plastic absoluut geen klasse uit, het lijkt niet op de metaal-uitstraling die ze waarschijnlijk voor ogen hadden en het doet daarom afbreuk aan het "voor wat betreft de rest vrij nette" interieur.

Zoals gebruikelijk bij Peugeot is het instrumentarium geheel zonder franjes en daardoor goed afleesbaar. Zowel de temperatuur van de koelvloeistof als de temperatuur van de motorolie wordt weergegeven, zodat je altijd goed kunt inschatten of de motor al goed warm is of nog niet. Tussen de toerenteller en de snelheidsmeter zit een klein displaytje dat onder andere de gegevens van de boordcomputer laat zien.

In principe koop je een stationwagen vanwege de extra ruimte ten opzichte van de sedan. De schuine achterraut, die bijdraagt aan het vloeiende profiel, heeft helaas tot gevolg dat de bagageruimte niet heel overtuigend groot is. Hij moet het bijvoorbeeld afleggen tegen de Laguna en C5, terwijl die twee ongeveer dezelfde lengte- en breedtematen hebben.

Achterin is het goed vol te houden. De beenruimte is prima en ook met de hoofdruimte is weinig mis. De 407 SW is een forse auto, dus er mag wel wat ruimte verwacht worden. Gelukkig voldoet hij aan de verwachtingen: ook voor grote kinderen en niet heel grote volwassenen is het goed toeven achterin de 407.

Het rijden

De 407 SW rijdt als een typische Franse auto: lekker comfortabel op rechte wegen, ook op slecht wegdek en drempels, maar hij deint te veel in de bochten en ook bij optrekken en afremmen beweegt de koets veel. Op de snelweg is het een prima auto, maar zodra je een afrit tegenkomt is het over, dan moet je even doorzetten en proberen om in je stoel te blijven zitten en niet op de schoot van je buurman of buurvrouw te belanden.

De vijfversnellingsbak van deze auto wordt bediend met een heel prettig in de hand liggend pookje, dat ook in andere Peugeot-modellen te vinden is. Dat is helaas het enige positieve aspect van schakelen in de 407. Tijdens het schakelen maakt de pook een duidelijk hoorbaar schakelgeluid (‘œkloenk’) en bovendien is de pook niet snel

Peugeot 407 SW 1.8-16V XR Pack

van de eerste naar de tweede versnelling te krijgen. Eigenlijk zou je je onderarm goed vlak moeten houden om dit beheerst te kunnen doen, maar omdat de armsteun in de weg wordt dit een beetje onhandig.

De 1.8 liter (eigenlijk 1749cc) zestienklepper is op papier sterk genoeg voor deze auto. In de praktijk valt dat echter tegen. Om de auto op snelheid te houden moet je veel toeren maken, want onderin het toereengebied zit weinig fut. Tijdens het optrekken is het dus zaak om niet te snel op te schakelen, zodat je gebruik maakt van de koppel-piek. Ook bij tussenacceleraties wreekt het gebrek aan trekkracht zich: van 80km/h naar 120km/h in V duurt voor je gevoel ongeveer een dag of twee. Als het snelwegtempo een beetje inzakt: terugschakelen naar IV. Hoewel terugschakelen op de snelweg misschien niet meer van deze tijd is, heeft het 1.8â€™je dit eigenlijk wel nodig.

Slot

Het is lastig om een eenduidig oordeel te vellen over de 407 SW. Het is namelijk een erg smaakgevoelige auto en of je het een goede auto vind is sterk afhankelijk van persoonlijk voorkeuren en moeilijk in objectieve punten te bevatten. Gaat je voorkeur uit naar een comfortabele Franse reiswagen met een uitgesproken uiterlijk, dan is dit een prima auto. Ikzelf zou vanwege de te grote lampen en grille, de te "wollige" wegligging en de goedkoop uitziende middenconsole liever een andere auto hebben.

Plus

- + Fris uiterlijk
- + Comfortabel onderstel
- + Goed instrumentarium

Min

- Enorme koplampen en grille
- Overhellen
- Goedkoop uitziende middenconsole